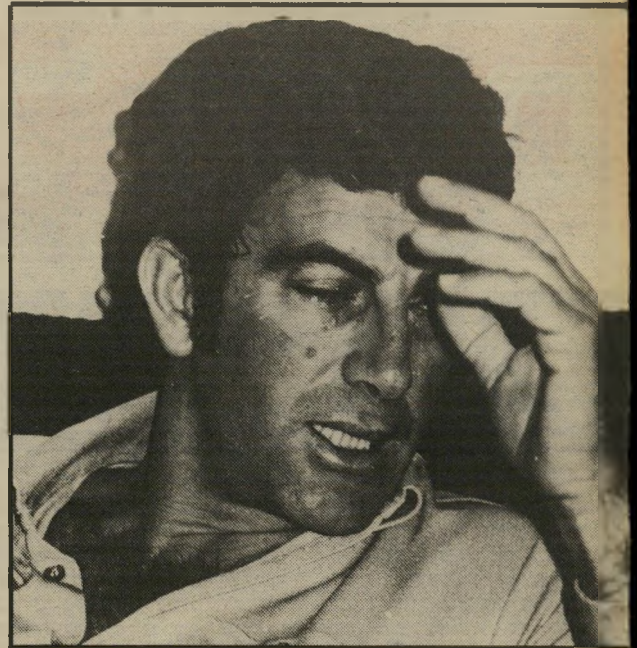

חברה מיסחרית הגישה תביעה נגד אחת חנה גת, איש לא שם לב לכך, כי איש לא ידע שהנתבעת היא הזמרת הזוהרת עולים על אילנית

כמנהל, מתוך ניגוד אינטרסים, ותוך ביצוע פעולה שאינה לטובת החברה, כי אם לטובת עצמו בלבד.

בעל-גרוש נחום גת עם חותמת החברה

תקופה של כשש שנים ואחרי שאנשים רבים, כיניהם ישראל מרקיונו וחנה גת (אילנית), שינו את מצבם, בגין התנהגותה או מחרליה, לא יכולה אדורס לטעון כי החווים של מכירת המיגרש, בטלים!

לאילנית יש רק הסבר אחד לכל הפרשה: התביעה הוגשה נגדה בגלל שהיא זמרת ידועה והתוכנים סבורים ש"לחנה גת יש כסף".

השבוע הסבירה אילנית להעולם הזה:

"החווה לרכישת המיגרש נחתם כחוק, במישר עורך-דין יצחק פרוינד, עליידי אחד המנהלים של אדורס-מהנדסים, שהיה בעלי ראו נחום גת, בתוספת חותמת החברה."

המגרש נמכר כדין!

כפי שכתבה אילנית, בתצהיר לבית-הדין: "הנני חוזרת ומדגישה, כי שילמתי את התמורה במלואה לחברת אדורס, באמצעות מנהלה, בעלי לשעבר, נחום גת."

החווה לא נעשה למראית-עין והקונה האמיתית הייתי אני, ולא בעלי, כפי שנאמר עליידי המנכ"ל (החדש של אדורס) חנינון, אם לאדורס טענות כנגד נחום גת, עליה להפנותן אליו ולא לערבני בעניין שאין לי נגיעה בו.

המחיר ששילמתי תמורת המיגרש, סך 250,000 לירות לא היה נמוך משווי הריאלי של המיגרש והמחיר לא נקבע על מנת להיטיב עימי על חשבון אדורס. ולחיוק דבריה הוסיפה:

"חברת אדורס מנועה מלטעון כי החווה הינו בטל או שאינו תופס, מאחר שהיא עצמה הורתה פעמים אין ספור הן בפני מישפחת מרקיונו, והן בפני

המחיר כסך 250000 לירות היה נמוך בהרבה מהשווי הריאלי של המיגרש באותה עת. זה עושק של אדורס והעברת נכסים ממנה למנהלה, (ולחילופין, לקרובו) והטבה עם חנה גת ונחום גת על חשבון אדורס.

לחנה גת יש כסף!

אבל בכך לא מסתיים העניין, כי באפריל 1981 מכרה אילנית את המיגרש לישראל חיווה מרקיונו, שהקימו עליו כמנהל בנייה של שנה וחצי, בית בהשקעה של כ-300000 דולר (כ-30 מיליון שקל).

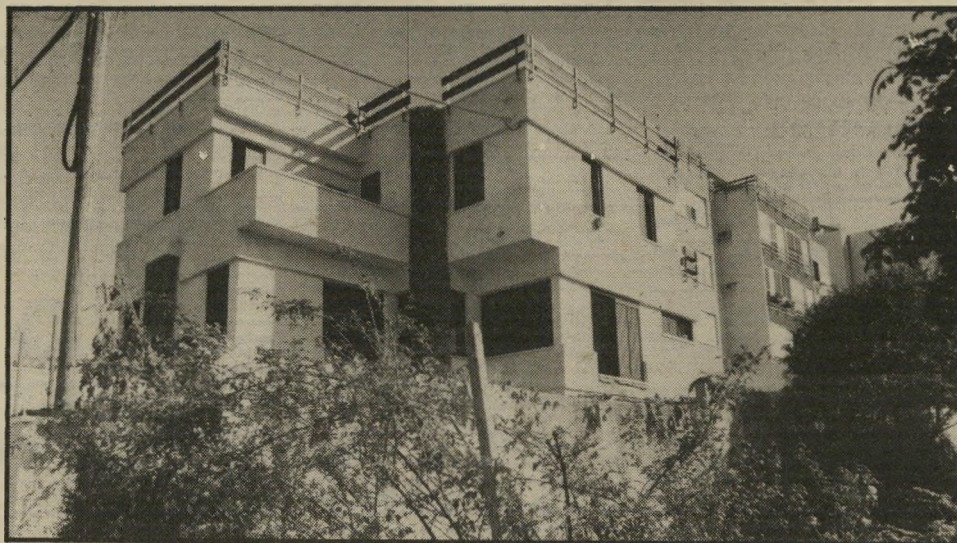
תחת ליהנות מכיתם הנאה מאוד, קפץ גם עליהם רוגזם של מנהליה החדשים של אדורס, שביקשו לקבל את המיגרש שעליו בנו הווג מרקיונו את ביתם. אם לא מידיה של אילנית, אז לפחות מהם.

זה היה קצת יותר מדי. מישפחת

ין תיקי בית-הדין המישפט המחוזי... בתל-אביב מונח תיק שאיש לא שם לב אליו. ייתכן, שההתעניינות בו היתה ידעו אילו ידעו כי תועלה, בין השאר, טענה כי חנה גת אחת רכשה מבעלה, גהל-לשעבר של חברה בשם אדורס, מיגרש לבנייה, בלי שהתמורה תגיע תקופה, אותה חנה גת אינה אלא הזמרת אילנית.

חברה תמורת חובות

טענת התביעה, מכר נחום גת, אחד משני מנהלי אדורס-הנדסים, ובעל 50% ממניות החברה, מיגרש, במכירה פיקטיבית, הרוכש לא דה אלא אותו נחום גת, בעלה של חנה גת (אילנית), כינתיים התגרשו בני זוג, וכידי חנה גת יש הסכם, שלפיו זכויות במיגרש שייכות לנחום גת. המדובר במיגרש בגודל של קצת יותר מחצי דונם ברמת-השרון, שנמכר ב-1977 תמורת רבע מיליון לירות (של אז), ושערכם כ-25 אלף דולר של אז). כמשך השנים לאחר מכן הלעה אדורס לקשיים כספיים חמורים. ולפני כשנה הועברו השליטה והחל החברה לבעלים חדשים תמורת שלום החובות לנושים.

בית המריבה ברח' זלמן שניאור 16 ברמת-השרון ארבע רביבוע זה גם כן לא מיספר מזל

שאכן ידוע לה שהמיגרש נמכר לי כדין. אדורס אף פנתה אלי במכתב, (במארס 1981), שבו הורתה במפורש,

מרקיונו פנתה לעורך-דין שימחה איתן וזה היה לו מה לומר בכקשה שהגיש לדחיית התובענה של אדורס: "אדורס לא באה לבית-הדין שימפט

יוסף חנינון, לפני בית-הדין המישפט: "התמורה הנקובה בחווה (המכירה) מעולם לא שולמה... חנה גת (אילנית) הפרה את החווה הפרה יסודית בכך,

לא די לה לאילנית בצרות שלה עם צרתה, הדוגמנית אנאבל טמיר - עכשיו יש לה גם בעיות בעיקבות העסקים שלה עם בעלה הקודם

כי היא מכירה בקיומו של החווה ואף רדשה ממני תשלום של 34,888 שקל עבור חלקי במסידרוש עבור המיגרש, כמו כן שילמתי לחברת אדורס סכומים שונים בגין המיגרש, בהתאם

בתובענה, כשידיה נקיות. היא לא גילתה כיצד זה רכשה הנהלתה החדשה את השליטה בחברה בלי שתביא בחישוביה כי הנכס אינו מהווה חלק מנכסי החברה... עתה, אחרי שחלפה

שלא שילמה את התמורה. לכן החווה מבוטל. שלא לדבר על שורת טענות נוספות: "נחום גת לא היה מסומך למכור את המיגרש. (הוא חתם על החווה בשם אדורס, תוך מעילה באמון

המנהלים ברקו, אחרי ההעברה, את יפרי אדורס. נתקלו בחווה-המכר של מיגרש, אבל לא מצאו כספרים כל ישום על תשלום התמורה. טוען המנהל הנוכחי של אדורס,

אילנית עם בן-זוג לצמד

לדרישותיה, העולים על 150,000 שקל.

אף לא אגורה!

לעומת זה, טוען יוסף חנינון כי שוחח בראשית 1983 עם אילנית בטלפון וכי היא הודתה בפניו כי מכירת המיגרש היתה פיקטיבית וכי לאמיתו של דבר, הרוכש היה בעלה נחום גת, וכאשר היא דיברה ביום הקודם עם גת אמר לה הלה כי "אין זה עניינה".

אבל, אולי יש עוד נימוקים מאחרי התביעה של מנהלי אדורס החדשים, שש שנים אחרי העיסקה ושנה אחרי שהחברה עברה לרשותם?

ישראל מרקיונו אכן מביא אפשרות מעניינת בתצהירו לבית-הדין, שמאחר כאילו אמרו אנשי אדורס, שמאחר שהנשים של אדורס הפסידו כסף בחברה, מן הראוי כי מרקיונו ישתתף בהפסדים וימנע מעצמו תביעות. התשובה של מרקיונו היתה קצרה: אף לא אגורה.

כך סבורה גם אילנית. זה היה לפני שש שנים וכאמור, אם יש בעיה שיזאילו לפנות לנחום גת, לא לחנה גת.

מבראזיל לפאב ביפו

אשר לחנה גת, הלא היא אילנית, היא החלה להתפרסם לפני 18 שנה, כשהיתה בת 17. זה היה אחרי שחזרה משהות ממושכת בברזיל, לשם נסעה עם הוריה בהיותה בת חמש.

בשובה לארץ התחילה ללמוד מוסיקה, התקבלה ללהקה והחלה מופיעה עימה. בעלה הראשון, שלמה צה, היה בן-זוגה לצמד שנקרא אילן ואילנית. אחרי ארבע שנות נישואין הם התגרשו.

מהנדסי-המעליות נחום גת היה בן 35 כשהכיר את אילנית. הם התחתנו לפני שמונה שנים. מסיבת-ההתונה נערכה בפאב של פרדריקה, ביפו. הבעל השני של אילנית עזב את הבית של בני הווג בהרצליה, ארבע שנים כערך אחרי ההתונה.

אנחנו נפרדים, כדי לנסות רברים אחרים, אמרו אילנית ונחום. כנראה שמיספר ארבע אינו מיספר-המזל של אילנית. הנה עכשיו, בית-המריבה, העומד על המיגרש שקנתה מאדורס ושמכרה למישפחת מרקיונו, עומד ברמת-השרון ברחוב זלמן-שניאור 16. ושש-עשרה זה, כידוע, ארבע רביבוע.